

6497. Enefte Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 6498

ved naturligt bragte paa Bane, gjøre nogle Bemærkninger. Den meget ærede Ordfører gav det nuværende Ministerium en meget rosende Dmtale. Jeg glædede mig ved hans Udtalelser om denne Sag paa flere forskjellige Punkter, navnlig ogsaa, fordi det var ham, der udtalte det. Jeg kan ikke tiltræde denne Udtalelse i sin Almindelighed, saaledes som den er fremkommen. Jeg seer en Deel af de Fortjenester, som den meget ærede Ordfører tillægger Ministeriet i et noget andet Lys end han, og det er naturligt efter vort forskjellige politiske Standpunkt. Naar den ærede Ordfører imidlertid henviser til Ministeriets udenlandste Politikk, saa troer jeg, at, uagtet Thinget i den Henseende har været overordentlig tilbageholdende og maaffee for tilbageholdende og uagtet der er fremkommet adskillige vel underordnede, men dog ikke væsentlige Bestemmelser angaaende visse internationale Forhold, hvor man maaffee med Grund kunde bebreide Regjeringen den Afgjorelse, som er truffen, saa har dog den meget ærede Ordfører, troer jeg, Ret i den Paastand, at vi i det Hele — og deri maa jo ogsaa vor Tilbageholdenhed og Tausshed begrundes — have den bestemte Tillid til det nuværende Ministerium, at det med Hensyn til Landets ydre Politikk er gaaet en Vej, som er den eneste, et dansk Ministerium bør gaae. Men hvis dette er Tilfældet — som sagt, nogen omstændelig Forklaring af hele den Virksomhed, om jeg skal kalde det saa, som Ministeriet i den Henseende har udfødt, foreligger jo ikke — saa turde jeg maaffee ogsaa tilføje, at det tør betragtes som givet, at hvilket Ministerium der end afløser det nuværende, saa har det kun det eneste mulige Valg, i Hovedsagen, i det Afgjorende, at gaae den samme Vej; thi ligesom denne Vej har fundet Tilslutning i Rigsdagen gennem aldeles eenstemmige Adresser i begge Thing, saaledes har netop Folket gennem os betegnet, at kun dette kan være den Politikk med Hensyn til vore ydre Forhold, som et dansk Ministerium, der vil vinde nogen Tilslutning, kan følge.

Men deri ligger netop Fordelen for vor Stilling, thi derved komme vi til at afvise alle disse Stræmmebilleder, som man vil stille op imod os i Henseende til at lade Ministeriet skifte med et andet. — Hvad derimod de indre Spørgsmaal angaaer, da forekommer det mig, at selv flere af de Ting, som den ærede Ordfører nævner, ere udførte saaledes, at det just ikke kan finde nogen varm Lovprisning fra deres Stde, som staae paa et mere frifindet Standpunkt end det ærede Medlem. Jeg skal som Exempel henvise til Communalloven og hvad angaaer det, som vi med Hensyn til den indre Udvikling skulde kunne vente af Ministeriet, da antager jeg heller ikke, at det i den Grad, som fremhævet af Ordføreren, vil tilfredsstille Fleertallet af dette Thing. Den ærede Ordførers Forhaabninger f. Ex. med Hensyn til de kirkelige Reforme, saafremt det nuværende Ministerium skulde blive ved Roret, kunne rimeligvis være begrundede, men jeg antager ikke, at vi, dersom de opfyldtes, vilde være vel tilfredse dermed, eller at de kirkelige Reforme kun til at seile for Vind og Bove, hvis de kom under en anden Mand's Ledelse, end nu er Tilfældet. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Udvikling af Betydningen af og det Consequente i, at det nuværende Ministerium har suppleret sig med Hensyn til Kirke- og Undervisningsministeriet saaledes, som det har, det ligger klart og tydeligt for enhver uden nærmere Dmtale. Om vi skulle glæde os til at see Gjennemførelsen af det nuværende Ministeriums bebudede Landboreforme, betvivler jeg; jeg troer ikke og haaber ikke, at det Program, som i den Henseende er fremlagt for os, i sine væsentligste Grundtræk skal finde Folkethingets Billigelse. — Folkethinget, forekommer det mig, bringer sig i en meget ydmygende Stilling, dersom det nu gaaer hen og søier sig i disse Stridspunkter ligeoverfor Regjeringen og det andet Thing. Det er første Gang efter den nye Grundlovs, at en saadan Stilling er os anvist, og skulle vi her under, afvises vi her, saa forekommer det mig